शारङ्गफलसम्भूतं पानकं वातनाशनम् ।
मधुरं विशदं रुच्यं सुस्निग्धं पित्तहृद्दृढम् ॥”
चारस्य तु ।
“चारट्टचफलजं सशर्करं
मर्दितं शिशिरवारिणा दृढम् ।
ऐलमार्द्दकयुतेन सुवासं
भक्तसिक्थमिलितं कृतहासम् ॥
चारस्य फलजं पानं गुरु वृष्यं रुचिप्रदम् ।
कफपित्तहरं श्रेष्ठं हृद्यं मधुरपाकि च ॥
परुषजीरचुक्रादिद्राक्षादाड़िमजं तथा ।
एकैकं सम्भवं भिन्नं पानकं क्रियते बुधैः ॥
एवमम्लस्य पुष्पस्य फलस्याम्लस्य वा तथा ।
शर्करामरिचोन्मिश्रं रस्यं स्यात् पानकं वरम् ॥
एवं हि पानकं कार्य्यं सुधिया सुष्ठु यत्नतः ।
गुणा द्रव्यानुसारेण ज्ञातव्याः पानकेषु च ॥”
यथास्य गुणाः,—
“श्रमक्षुत्तृट्क्लमहरं पानकं प्रीणनं गुरु ।
विष्टम्भि मूत्रलं हृद्यं यथाद्रव्यगुणञ्च तत् ॥”
इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥
“गौड़मम्लमनम्लं वा पानकं गुरु मूत्रलम् ।
तदेव खण्डमृद्वीकाशर्करासहितं पुनः ॥
साम्लं सतीक्ष्णं सुहिमं पानकं स्यान्निरत्ययम् ।
“प्रद्रवाणि रसांश्चैव पानीयं पानकं पयः ।
खड़ान् यूषांश्च पेयांश्च सव्ये पार्श्वे प्रदापयेत् ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥”

पानगोष्ठिका, स्त्री, (पानस्य पानाय वा गोष्ठिका।) यत्र सम्भूय पीयते। मद्यपानचक्रम्। तत्पर्य्यायः। आपानम् २। इत्यमरः।२।१०।४३॥ चक्रानुष्ठानं यथा श्यामारहस्यधृतम्। चक्राकारेण पंक्त्याकारेण वा भिन्नभिन्नासने स्वशक्तियुक्तश्चेत् युग्मयुग्मक्रमेण पद्मासनेनोपविश्य सामयिकललाटे चन्दनं दत्त्वा शिवशक्तिबुद्ध्या पुष्पञ्च दद्यात्। ततो यदि गुरुस्तत्र तिष्ठति तदादौ गन्धादिना तं पूजयित्वा तत्पात्रे पुष्पं दत्त्वा शुद्धिसहितं तस्मै समर्प्य प्रणमेत्। गुरोरभावे तत् पात्रं जले क्षिपेत्। ततः शक्तिपात्रं शुद्धिसहितं शक्त्यै दत्त्वा सामयिकेभ्योऽपि ज्येष्ठानुक्रमेण वीरपात्रात् परामृतं शुद्धिसहितं दद्यात्। ततः सामयिकोऽपि भक्त्या हस्तद्वयेन संगृह्य तदुपरि मूलमन्त्रमष्टधा जप्त्वा पूर्ब्बवदानन्दभैरवं भैरवीञ्च सन्तर्प्य गुरून् देवताश्च सन्तर्पयेत्। स्वस्वकल्पोक्तविधिना भूतशुद्धिं कुर्य्यात्। ततश्चक्रनायकस्तैः सह पात्रवन्दनं कुर्य्यात्। यथा,
“श्रीमद्भैरवशेखरप्रविलसच्चन्द्रामृतप्लावितं
क्षेत्राधीश्वरयोगिनीसुरगणैः सिद्धैः समाराधितम् ।
आनन्दार्णवकं महात्मकमिदं साक्षात्त्रिखण्डामृतं
वन्दे श्रीप्रथमं कराम्बुजगतं पात्रं विशुद्धिप्रदम् ॥”
इत्यभिमन्त्र्य वामहस्तेन पात्रमुत्तोल्य अन्योन्यवन्दनं कृत्वा गृह्णामीति गुरुशक्तिसाधकेश्वराणामाज्ञां गृह्णीयात्। ते जुषस्वेति ब्रूयुः। ततो मूलाधारात् कुण्डलिनीं इष्टदेवतास्वरूपां आजिह्वान्तां विभाव्य गुरुपादुकां स्मृत्वा शिवोऽहमिति विचिन्त्य हस्ताभ्यां पात्रं धृत्वा मूलमुच्चरन् कुण्डलिनीमुखे देवीं तर्पयेत्। एतदुक्तमुदयाकरपद्धत्याम्।
“कृत्वा मन्त्रतनुं स्मरेत् गुरुपदं देवीं वलां चिन्मयीं
पश्चात् वारचयं सदासवधृतं दीपैर्युतं कज्जलैः ।
पुष्पादिष्वभिमन्त्रितञ्च निविड़ं सम्मोहकध्वंसकं
ये सञ्चिन्त्य पिबन्ति यान्ति खलु ते भुक्तिञ्च
मुक्तिं पराम् ॥”
तन्त्रान्तरे च ।
“सिन्दूरतिलकं भाले पाणौ च मदिरासवम् ।
कृत्वा पिबेद्गुरुं ध्यायंस्तथा देवीञ्च चिन्मयीम्॥”
ततः पात्रमाधारोपरि संस्थाप्य पुनस्तेन क्रमेण परामृतं गृहीत्वा पात्रवन्दनं कुर्य्यात्। यथा,—
“मद्यं मीनरसावहं यदि तया दत्तञ्च पेयादिभिः
किञ्चिच्चञ्चलरक्तपङ्कजदृशा तस्मै समावेदितम् ।
वामे स्वात्मविशुद्धिशुद्धिकमलं पाणौ विधायात्मके
वन्दे पात्रमहं द्वितीयमधुनानन्दैकसंवर्द्धनम् ॥”
ततः पूर्ब्बवत् पात्रं स्वीकृत्य अन्यत् पात्रवन्दनं कुर्य्यात्। यथा,—
“सर्व्वाम्नायकलाकलापकलितं कौतूहलद्योतनं
चन्द्रोपेन्द्रमहेन्द्रशम्भुवरुणब्रह्मादिभिः सेवितम् ।
ध्यातं देवगणैः परं मुनिगणैर्म्मोक्षार्थिभिः
सर्व्वदा
वन्दे पात्रमहं तृतीयमधुना चात्मावबोधक्षमम्॥”
तृतीयपात्राभिवन्दनं कृत्वान्यत् पात्रवन्दनं कुर्य्यात्। यथा,—
“हैमं मीनरसावहं हरिहरब्रह्मादिभिः सेवितं
मुद्रामैथुनधर्म्मकर्म्मनिरतं चाराम्लतिक्ताश्रयम् ।
आचार्य्याष्टकसिद्धिभैरवकलामांसेन संशोधितं
पायात् पञ्चमकारतत्त्वसहितं पात्रं चतुर्थं नमः॥”
इति चतुर्थपात्रवन्दनं कृत्वान्यत्पात्रवन्दनं कुर्य्यात्। यथा,—
“आधारे भुजगाधिराजवलये पात्रं महीमण्डलं
मद्यं सप्तसमुद्रवारि पिशितं चाष्टौ च दिग्-
दन्तिनः ।
सोऽहञ्चैव विभावयन् प्रतिदिनं तारागणै रक्षितो
ऽप्यादित्यप्रमुखैः सुरासुरगणैराज्ञाकरैः
किङ्करैः ॥”
इति पञ्चमपात्रं स्वीकुर्य्यात्। ततो यावद्दृष्ट्यादिकं न चलति तावत् पानादिकं कार्य्यम्। अथास्य प्रमाणं यथा रुद्रयामले।
“साधकेभ्यश्च शक्तिभ्यो दद्यान्निर्म्माल्यचन्दनम् ।
सामयिकैः समं कुर्य्याद्देवि! पानादिभक्षणम् ॥”
अन्यत्रापि ।
“निविशेच्चक्ररूपेण पंक्त्याकारेण वा यथा ।
शक्तियुक्तो वसेद्वापि युग्मयुग्मविधानतः ।
शिवशक्तिधिया सर्व्वं चक्रमध्ये समर्पयेत् ॥”
तन्त्रान्तरे च ।
“ततः पुष्पं समादाय गुरोः पात्रे निवेदयेत् ।
गुरवे च निवेद्याथ शक्त्यै दत्त्वा स्वयं हरेत् ॥”
भावचूड़ामणौ च ।
“साक्षाद्यदि गुरुर्न स्यात्तदातोये विसर्ज्जयेत्॥”
एतत् सर्व्वं कलीतरपरम् ।
“दिव्यवीरमयो भावः कलौ नास्ति कदाचन ॥”
इति कालीविलासवचनात् ॥

पानपात्रं, क्ली, (पानस्य पेयमद्यादेः पात्रम्।) मद्यपानपात्रम्। मद्यपानस्य भाजनम्। तत्पर्य्यायः। चषकः २ सरकः ३ अनुतर्षणम् ४। इत्यमरः॥ पूर्ब्बद्वयं मद्यपानपात्रे शेषद्वयं मद्यपरिवेशनपात्रे। इति भरतः॥ चषकम् ५ अनुतर्षः ६ पारी ७ पारीकम् ८। इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ (यथा, मार्कण्डेये।८२।२६।
“ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥”)
अथ पानपात्रपरिमाणादि यथा कुलसारे।
“नयनाग्निबाणसंख्यकर्षैस्तु परमेश्वरि ! ।
पात्रं प्रकर्त्तव्यमित्युक्तं कुलसाधने ॥
इतोऽप्यधिकपात्रन्तु न कर्त्तव्यञ्च साधकैः ॥”
कर्षं लौकिकतोलकमित्यर्थः। तदुक्तं कुलोत्तमे।
“गुञ्जाद्वादश माषः स्यात्तदष्टौ कर्ष उच्यते ॥”
अथोत्तरतन्त्रे ।
“अनुज्ञां पुरतो लब्ध्वा गृह्णामीति स्वयं वदेत् ।
जुषस्वेत्यभ्यनुज्ञातो गुरुणा वा कुलीनकैः ॥
गृह्णीयाच्च स्वयं सिद्धो बद्धपद्मासनः सुधीः ॥”
कुलार्णवे ।
“एकासने निविष्टा ये भुञ्जीरंश्चैव भाजने ।
एकपात्रे पिबेद्द्रव्यं ते यान्ति नरकाधमे ॥”
एकपात्रमिति सर्व्वैर्म्मिलित्वा नैकपात्रे पिबेत्। न तु प्रतिवारं द्रव्यपाने भिन्नभिन्नपात्रं कार्य्यं अननुष्ठानलक्षणापत्तेः सम्प्रदायविरोधाच्च ॥

पानवणिक्, [ज्] पुं, (पानाय पेयसुरादेर्विक्रयार्थं वणिक् पानस्य वणिक् वा।) शौण्डिकः। इति हेमचन्द्रः॥

पानभाजनं, क्ली, (पानाय पानस्य वा भाजनं पात्रम्।) पानपात्रम्। तत्पर्य्यायः। कंसः २। इत्यमरः।२।९।३२॥ “काम्यतेऽसौ कंसः कमुकङ्सूहि नाम्नीति सः दन्त्यान्तः। स्वार्थेऽणि कांस्यञ्च। स्वर्णरजतादिनिर्म्मिते पात्रमात्रेऽपि कंसः। ‘कंसः स्यात् तैजसे द्रव्ये पानपात्रेऽपि कांस्यवत्।’ इति शाश्वतः॥
‘पात्रान्तरे पानपात्रे कांस्यं कंसे च तैजसे।’
इति रभसः॥
पीयते पानं मद्यादि तस्य भाजनं पानभाजनम्।” इति भरतः॥

पानसं, क्ली, (पनसस्य इदं पनसफले भवं तत्फलस्य विकार इति वा अण्।) पनसभवमद्यम्। इति जटाधरः॥ पनससम्बन्धिनि, त्रि॥

पानात्ययः, पुं, (पानाद्धेतोः जातो योऽत्ययः रोगविशेषः।) मदात्ययरोगः। इति राजनिर्घण्टः॥

पानिलं, क्ली, (पानमाधारत्वेनास्त्यत्र इति इलच्।) पानपात्रम्। इति शब्दचन्द्रिका॥

पानीयं, क्ली, (पीयते इति। पा+अनीयर्।) जलम्। इत्यमरः।१।१०।४॥ पातव्ये रक्ष-